

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

«Χωρίς τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη καμία λύση δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί όσο καλή και να είναι»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου
antigoni.drousiotou@phileleftheros.com

Ο θρησκευτικός διάλογος των ηγετών της Κύπρου που ξεκίνησε πριν εννέα χρόνια, αποτελεί σήμερα παράδειγμα προς μίμηση για τις χώρες της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής, σύμφωνα με τον Επίσκοπο Νεαπόλεως Πορφύριο. Όπως εξηγεί, βοηθά κατά έμμεσο τρόπο την πολιτική διαπραγμάτευση, όσο αυτός προοδεύει, έχουμε αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο κοινοτήτων, βούληση για αμοιβαίο σεβασμό και ειρηνική συνύπαρξη. Όταν όμως υπάρχουν αρνητικές εξελίξεις, όπως τώρα, χρειάζεται χρόνος για να αφομοιωθούν οι αρνητικοί κραδασμοί από τις εξελίξεις και όπως λέει, εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα και τις προσπάθειές μας. Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκεί όπου ζει ως αντιπρόσωπος της Εκκλησίας της Κύπρου, υπογραμμίζει την ανάγκη για ουσιαστική αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών και όχι απλά συμβολική και φραστική. Η Ευρώπη χρειάζεται επανευαγγελισμό και ο ρόλος των θρησκειών στο παρόν και το μέλλον της είναι να παραμένει ουσιαστικός.

Η ειρήνη ανθεί και καρποφορεί όπου επικρατούν οι αξίες δικαίου, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας του θρησκειών και της ελευθερίας της έκφρασης

Η Ορθοδοξία με ενιαία φωνή

Ποιος ο ρόλος σας ως Ορθόδοξου Επισκόπου, εκπαιδευτή της Εκκλησίας της Κύπρου, στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
Τα τελευταία δέκα χρόνια κατ' εντολή της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, εκπροσωπούμε την Εκκλησία μας στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς σε ένα ευρύ φάσμα θεμάτων που άπτονται των ενδιαφερόντων της Εκκλησίας μας. Θέματα: θεολογικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και περιβαλλοντικά. Βεβαίως μεταξύ αυτών εξέχουσα θέση κατέχει το θέμα της προβολής της συνεχιζόμενης καταπάτησης της θρησκευτικής ελευθερίας των χριστιανών κατοίκων της Κύπρου και η συνεχιζόμενη καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς στις κατεχόμενες περιοχές. Τα τελευταία χρόνια τα έξι Γραφεία των Ορθόδοξων Εκκλησιών λειτουργούν στις Βρυξέλλες (Οικουμενικό Πατριαρχείο, Πατριαρχείο Μόσχας, Πατριαρχείο Ρουμανίας, Πατριαρχείο Βουλγαρίας και Εκκλησίες Κύπρου και Ελλάδας) έχουμε συστήσει την Επιτροπή Αντιπροσώπων Ορθόδοξων Εκκλησιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (CROCEU), ώστε να ακούγεται στους ευρωπαϊκούς θεσμούς η Ορθόδοξη Εκκλησία με μια ενιαία φωνή. Πέραν αυτών όμως εκπροσωπούμε την Εκκλησία της Κύπρου στη Διάσκεψη Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (CEC) και την Επιτροπή Εκκλησιών για τους Μετανάστες στην Ευρώπη (CCMME). Το γραφείο μας λειτουργεί και ως παρατηρητήριο για τον εντοπισμό και επαναπαιρισμό κλεμμένων χριστιανικών κειμηλίων, τα οποία κλάπηκαν από την Κύπρο μετά την τουρκική εισβολή.

Ο διάλογος των θρησκευτικών ηγετών βοηθά τη διαπραγμάτευση

Η ΕΥΡΩΠΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΑΝΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ

Πώς σας αντιμετωπίζουν οι άλλες Αντιπροσωπείες;
Διαπραγματούμε πολύ καλές σχέσεις και συνεργασία με όλες τις άλλες Ορθόδοξες και μη Αντιπροσωπείες.

Τι σας ανησυχεί στο έργο που καλείστε να επιτελέσετε;
Η ανάγκη και η ανησυχία μας στο έργο που η Εκκλησία μας ανέθεσε είναι να φανούμε αντίδοτο της βαριάς αυτής αποστολής. Εκπροσωπούμε έναν πιστό και ευσεβή λαό, ένα αγιοτικό νησί, με νέφη μαρτύρων και αγίων στα δύο χιλιετίες χρόνια της χριστιανικής του ζωής. Ο πήχης και οι προσδοκίες είναι πολύ ψηλά.

Συμμετείχατε πρόσφατα στη συζήτηση που έγινε με αφορμή τη «Λευκή Βίβλο» του Jean Claude Juncker για το μέλλον της Ευρώπης;

Στις αρχές Ιουλίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πραγματοποίησε συζήτηση με αντικείμενο τον περιεχόμενο της «Λευκής Βίβλου». Αυτή είναι η πρόταση του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Jean Claude Juncker για το μέλλον της Ευρώπης. Μετά το Brexit τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσπαθούν να συγκεντρώσουν τις απόψεις των εθνικών κυβερνήσεων αλλά και των Ευρωπαϊκών πολιτών αναφορικά με το μέλλον της Ευρώπης όπως περιγράφεται στα πέντε σενάρια της πρότασης του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Με αυτό τον τρόπο θέλουν να διαμορφώσουν

μία τελική πρόταση που να λαμβάνει υπόψη τόσο την βούληση των Ευρωπαίων πολιτών αλλά και των πολιτικών ηγετών. Στη δική μας τοποθέτηση υπογραμμίσουμε την ανάγκη για ουσιαστική αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών και όχι απλά τη συμβολική και φραστική.

Η κρίση την οποία διέρχεται η Ευρώπη σήμερα είναι πνευματική, οικονομική, κοινωνική, ή πολιτική;

Η κρίση την οποία διέρχεται τις τελευταίες δεκαετίες η Ευρώπη είναι πρωτίστως πνευματική και ως αποτέλεσμα αυτής επακολουθεί η κοινωνική, πολιτική και οικονομική κρίση. Στην κεντρική και δυτική Ευρώπη είναι συχνό το φαινόμενο να κλείνουν ναοί και μονές ετεροδόξων και στη συνέχεια να παραχωρούνται για αλλότριες χρήσεις. Πολλές φορές εκχωρούνται και σε εμάς τους Ορθόδοξους. Να αναφέρω το ενδεικτικό παράδειγμα της ολλανδικής πόλης του Μάαστριχτ. Στο κέντρο της πόλης σημαντικό ιστορικό ναό έχουν παραχωρηθεί και έχουν μετατραπεί, ένας σε ξενοδοχείο άλλος σε βιβλιοπωλείο με καφετέρια στο χώρο του ιερού βήματος και ένας τρίτος σε παιγνιδοτόπο. Είναι οι αυτοί τον λόγο που υψηλόβαθμοι ρωμαιοκαθολικοί κληρικοί δήλωσε ότι η Ευρώπη χρειάζεται επανευαγγελισμό. Με αυτά τα δεδομένα είναι αυτονόητη η δημιουργία και επιδείνωση των κοινωνικών οικονομικών και άλλων προβλημάτων.

«Χρειάζεται χρόνος κάθε φορά για να αφομοιωθούν οι αρνητικοί κραδασμοί από αρνητικές εξελίξεις»

λιά κ.ά.). Η συνεχιζόμενη απαγόρευση ελεύθερης πρόσβασης, συντήρησης και επαναλειτουργίας όλων των χώρων λατρείας. Τα τελευταία δύο χρόνια μειώθηκε ακόμα περισσότερο ο αριθμός αδειών τέλεσης θρησκευτικών ακολουθιών στις κατεχόμενες περιοχές από το κατοχικό καθεστώς.

Ποια προβλήματα αντιμετωπίζετε ο διάλογος;

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζω ο διάλογος δεν προέρχονται από τους ηγέτες που συμμετέχουν σε αυτόν αλλά κυρίως από τα πολλά αλληλοσυγκρουόμενα κέντρα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Υπενθυμίζουμε απλά το παράδειγμα της τέλεσης της ακολουθίας του Επιταφίου στον ναό του Αγίου Γεωργίου Εξοριστού στην Αμμόχωστο τον περασμένο Απρίλιο. Ο κ. Ακιντζί αδυνατούσε να πείσει τους δικούς του να δώσουν άδεια για μια ακολουθία. Φανταστείτε τι γίνεται σε πιο σοβαρά θέματα στα οποία εμπλέκεται η τουρκική προέβια στα κατεχόμενα ή ο τουρκικός στρατός. Μερικές φορές, ευτυχώς λίγες, αντιμετωπίζουμε και σε δικές μας υπηρεσίες αδικαιολογητή δυσκινησία στην έγκριση ανταπόκρισή τους σε αιτήματα των Τουρκοκυπρίων.

Πώς μπορούν να λυθούν;

Ο μόνος τρόπος επίλυσης των προβλημάτων αυτών είναι η επίδειξη σεβασμού των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στην καρδιά αυτών βρίσκεται η θρησκευτική ελευθερία. Χωρίς αυτό τον σεβασμό δεν είναι δυνατή και η επίτευξη λύσης του κυρίαρχου προβλήματος.

Υπάρχει θεωρητικός διάλογος μεταξύ των θρησκειών, αλλά ή ένας διάλογος ζωής, όταν συμβιώνει με ανθρώπους άλλων θρησκειών;

Ο πρώτος διεξάγεται μεταξύ των θρησκευτικών

ηγετών ή των εκπροσώπων τους, ο δεύτερος γίνεται στην καθημερινότητα. Στη γειτονία μας, στον χώρο εργασίας μας ή στους χώρους μαζικών εκδηλώσεων.

Ο μόνος τρόπος να καλλιεργηθεί η ειρήνη είναι ο σεβασμός στον άλλον;

Η ειρήνη ανθεί και καρποφορεί όπου επικρατούν το κράτος δικαίου και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας του θρησκειών και της ελευθερίας της έκφρασης. Ο διάλογος των θρησκευτικών ηγετών βοηθάει κατά έμμεσο τρόπο την πολιτική διαπραγμάτευση. Στόχος του είναι η αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ακόμα στον τόπο μας παραβιάζονται δυστυχώς κατάφωρα. Στον βαθμό που ο διάλογος αυτός προοδεύει τότε έχουμε αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο κοινοτήτων, βούληση για αμοιβαίο σεβασμό και ειρηνική συνύπαρξη. Αυτό που ζούμε ο λαός μας πριν τις κοινοτικές συγκρούσεις του 1958 και εντεύθεν. Χωρίς αυτόν τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη καμία λύση δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί όσο καλή και να είναι.

Πού βρίσκεται σήμερα ο διάλογος;

Διεξάγεται σε τακτικές ή έκτακτες συναντήσεις κατά τη διάρκεια του χρόνου. Συνήθως πραγματοποιείται στην κατοικία της Σουηδής πρέσβως. Στο παρόν στάδιο ασχολείται με τα θέματα της συντήρησης και επαναλειτουργίας των θρησκευτικών μνημείων, συντήρησης των κοιμητηρίων, παροχής αδειών τέλεσης θρησκευτικών ακολουθιών, ελευθερίας διέλευσης εικόνων, της διέλευσης των εποίκων για προσευχή στο Χαλά Σουλταν Τεκέ τρεις φορές τον χρόνο κ.ά.

Επηρεάζουν τον θρησκευτικό διάλογο τα πρόσφατα αποτελέσματα του Crans Montana

της Ελβετίας;

Μακάρι να μπορούσαμε να πούμε ότι δεν επηρεάζει τον διάλογο μας η πολιτική διαπραγμάτευση του προβλήματος μας. Δυστυχώς οι αρνητικές εξελίξεις πάντοτε επηρεάζουν την ψυχολογία και τις αντιδράσεις των ανθρώπων. Χρειάζεται χρόνος κάθε φορά για να αφομοιωθούν οι αρνητικοί κραδασμοί από αρνητικές εξελίξεις. Παρά ταύτα, εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα και τις προσπάθειές μας.

Τι αποκομίσατε από τη συνάντηση που είχατε με την υφυπουργό Εξωτερικών της Σουηδίας κα Annika Soder;

Η υφυπουργός της Σουηδίας κα A. Soder εξέφρασε την ευραδία της για την πρόοδο του διαλόγου των θρησκευτικών ηγετών της Κύπρου καθώς και την αισιοδοξία της για τις διαπραγματεύσεις που διεξάγονταν τις ημέρες εκείνες στο Crans Montana.

Ο διάλογος των θρησκευτικών ηγετών της Κύπρου αποτελεί για τις εμπόλεμες περιοχές της Μέσης Ανατολής, της Βορείου Αφρικής και ευρύτερα ακτίνες ελπίδας;

Ο θρησκευτικός διάλογος των ηγετών της Κύπρου αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση στις σπαρασσόμενες τα τελευταία χρόνια χώρες της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής. Σε εμάς το πρόβλημα δεν ήταν ποτέ θρησκευτικό. Στις χώρες αυτές είναι δυστυχώς και θρησκευτικό. Γνωρίζουμε ότι οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Συρίας είναι πρόθυμοι για διάλογο.

Ορθοδοξία και μουσουλμανισμός μπορούν να συνυπάρξουν ειρηνικά;

Ο Χριστός μας καλεί να αγαπήσουμε ακόμα και τους εχθρούς μας. Επομένως η Ορθόδοξη Εκκλησία καταφάσκει και βρίσκει πολλά βήματα πιο μπροστά

από την ειρηνική συνύπαρξη με αλλοθρήσκους ή ετεροδόξους. Στον μουσουλμανισμό όταν δεν γίνεται επίκληση των χωρίων του Κορανίου που αναφέρονται σε ιερό πόλεμο εναντίον των απίστων, το «τζιχάντ», με αποτέλεσμα τον φανατισμό των πιστών τους, τότε είναι δυνατή η ειρηνική συμβίωση. Την εμπειρία αυτή είχαμε στην Κύπρο κατά την περίοδο της Αγγλοκρατίας (1878-1969). Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ζούσαμε όχι μόνο δίπλα-δίπλα με τους μουσουλμανισμούς συμπατριώτες μας αλλά και σε μεικτές κοινότητες. Με ειρήνη και άριστες σχέσεις επικοινωνίας.

Μπορούμε να συγχωρήσουμε ο ένας τον άλλο;

Ως χριστιανοί οφείλουμε, αν και θύματα μιας συνεχιζόμενης τραγωδίας, της εισβολής και κατοχής του 37% του τόπου μας από τον τουρκικό στρατό, να συγχωρούμε τους κατακτητές. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι υποστέλλουμε τη σημαία του αγώνα για μια δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση του προβλήματός μας. Η Εκκλησία όμως αναγνωρίζει και καταδικάζει απεριφρόνητα και τις όποιες ακρότητες έγιναν εις βάρος των Τουρκοκυπρίων κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας (1963-67) εις βάρος αθώων θυμάτων. Με κανένα όμως τρόπο δεν μπορούμε να συγκριθούν μεμονωμένα καταδικαστέα γεγονότα με την οργανωμένη εισβολή και κατοχή του 37% της Κυπριακής Δημοκρατίας από άλλο κράτος, την Τουρκία.

Έχετε πάει στα κατεχόμενα;

Ναι, ως πρόεδρος της Συνεδιακής Επιτροπής για τα κατεχόμενα μνημεία και την τέχνη πήγα στα κατεχόμενα για να έχω ουσιαστική και λεπτομερή γνώση της κατάστασης.

Με τι συναισθήματα;

Κάθε φορά που το καθήκον μου υποαγορεύει να μεταβίστα στα κατεχόμενα νιώθω θλίψη απεριγράπτη για το εύρος της καταστροφής των μνημείων και των κοιμητηρίων μας. Ελπίζω όμως και προσεύχομαι για τον σύντομο τερματισμό της.

Ο ρόλος των θρησκειών στην Ευρώπη είναι και θα παραμείνει ουσιαστικός

Πώς βλέπετε τον ρόλο των θρησκειών στο μέλλον της ΕΕ;

Όσο και αν κάποιος το απευχόταν ή ακόμα το πολεμούσε, ο ρόλος των θρησκειών στο παρόν και το μέλλον της Ευρώπης είναι και θα παραμείνει ουσιαστικός. Αυτό συμβαίνει γιατί η εκζήτηση του Θεού στη ζωή του ανθρώπου δεν είναι θέμα ανθρώπινης επινοήσεως ή συμπερίληψης στα εκπαιδευτικά εγχειρίδια και προγράμματα. Είναι έμφυτη κλίση, δοσμένη από τον Θεό, γι' αυτό και δεν μπορεί να αγνοηθεί ή να μην αναγνωριστεί ως στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Αυτό που διαφαίνεται μέσα από στατιστικά δεδομένα σε βάθος πενήνταετίας είναι η σταδιακή αλλαγή του θρησκευτικού χάρτη της Ευρώπης. Ο χριστιανικός πληθυσμός της Ευρώπης φαίνεται να μειώνεται σταδιακά υπέρ του αυξανόμενου μουσουλμανικού πληθυσμού.

Πώς μπορείτε να βοηθήσετε την Ε.Ε. να αντιμετωπίσει το μεταναστευτικό-προσφυγικό πρόβλημα, αλλά και την τρομοκρατία που έχει διασπείρει τον φόβο σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις;

Το προσφυγικό πρόβλημα προφοδοτείται κυρίως από τις εμπόλεμες χώρες της Μέσης Ανατολής και είναι πρωτίστως θέμα ανθρωπιστικό. Ζήσαμε και εμείς αντίστοιχες καταστάσεις στον τόπο μας το 1974 και κατανοούμε το μέγεθος του προβλήματος. Γι' αυτό προτρέπουμε τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλουν το μέγιστο των δυναμένων τους για τη στήριξη των προσφύγων που αναζητούν ελπίδα και μια πιο ασφαλή ζωή σε ευρωπαϊκό έδαφος.

Εννοείται ότι μετά την κατάπαυση των εχθροπραξιών οι άνθρωποι θα πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Το μεταναστευτικό πρόβλημα είναι πιο σύνθετο γιατί υπάρχουν οι οικονομικοί, πολιτικοί, περιβαλλοντικοί κ.ά. μετανάστες. Άλλα ευρωπαϊκά κράτη είναι έτοιμα να δεχθούν συγκεκριμένο αριθμό προσφύγων, ενώ άλλα είναι απρόθυμα να δεχθούν έστω και λίγους (Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχία). Τα κράτη αυτά, ενώ υπάρχουν δεσμευτικές αποφάσεις από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αρνούνται να τις εφαρμόσουν. Αυτό που είναι αναμενόμενο στο μέλλον είναι ότι η Ευρώπη ως ηγετικό κέντρο πληθυσμιακά ήπειρος, θα υποχρεωθεί εκ των πραγμάτων να ανοίξει τα σύνορά της και να δεχθεί μετανάστες.

Για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας...

Η Εκκλησία διακηρύσσει τον απόλυτο σεβασμό του ανθρώπου ως εικόνα του Θεού, και εστιάζει την προσοχή της στο θέμα της κατάρτισης και εκπαίδευσης των νέων μέσα από εκπαιδευτικά και εννοιακά προγράμματα. Τα ανθρώπινα δικαιώματα του κάθε ανθρώπου πρέπει να γίνονται σεβαστά ανεξαρτήτως θρησκείας, φύλου, χρώματος, ηλικίας ή εθνικής προέλευσης.

Τι θέλετε να αφήσει το πέρασμά σας από τις Βρυξέλλες;

Σε μένα προσωπικά τίποτα. Στους ανθρώπους το πέρασμά μιας αύρας λεπτής και στην πατρίδα μου ότι έκανα κατά άνθρωπον ό,τι μπορούσα για να ξελαφρώσω τον σταυρό της.

Ο παθολογικός εγωισμός, το μεγαλύτερο πρόβλημα της εποχής μας

Ποιος είναι ο γολγοθάς του σημερινού ανθρώπου;

Το μεγαλύτερο πρόβλημα του σύγχρονου ανθρώπου, κατά την ταπεινή μου γνώμη είναι ο παθολογικός του εγωισμός που τον οδηγεί στην αλλοτρίωση και αποξένωσή του και από τον Θεό αλλά και τον συνάνθρωπό του, ακόμα και με τα πιο οικεία και αγαπημένα του πρόσωπα.

Τι θεωρείται αμαρτία;

Αμαρτία είναι κάθε τι (σκέψη, λόγος, πράξη) που μας χωρίζει από τον Χριστό. Είναι εάν θέλουμε να το πούμε παραστατικά σαν μια πληγή στο σώμα της ψυχής που την κάνει να αιμορραγεί και χρειάζεται θεραπεία. Ιατρός ο Χριστός διά των χερών του πνευματικού εξομολόγου.

Τι οδηγεί τους ανθρώπους σήμερα κοντά στην Εκκλησία;

Η εκζήτηση του Θεού. Ο σύγχρονος άνθρωπος είναι σήμερα κορματσένος, «μυοκλιμακωμένος» μπορούμε να πούμε από τα πολλά και μεγάλα ψέματα, τα ανεκπλήρωτα «θα» και ζητά πνευματική Ξεκούραση και παρηγοριά. Επίσης, ο πλεονασμός της αμαρτίας και η συνεπακολουθούσα πνευματική κρίση, ωθεί τους ανθρώπους στην αναζήτηση της λύτρωσης από τα αδιέξοδα που μόνο στην Εκκλησία μπορεί ο άνθρωπος να βρει. **Ο Δεκαπενταύγουστος, το Πάσχα του καλοκαιριού τι**

μάς διδάσκει;

Μέσα στο καμίνι του δεκαπενταύγουστου, ως δρόσος εξ ουρανού ανατέλλει η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Το απολυτίκιό της εορτής μας λέει ότι η Μητέρα της Ζωής δια του θανάτου μετατίθεται προς τη Ζωή. Η ψυχή της Παναγίας χωρίζεται από το σώμα της και αυτό ενταφιάζεται. Όμως δεν παραμένει στον θάνατο και η φθορά δεν το διαδίδει. Μεθίσταται από τη γη προς τον ουρανό και στέκεται στα δεξιά του Παμβασιλέως Χριστού. Έτσι ο θάνατος της Παναγίας είναι ζωηφόρος αφού τη μεταβιβάζει στην ουράνια και αθάνατη ζωή. Γι' αυτό το μήνυμα της Κοιμήσεως της είναι χαρμόσυνο και παγκόσμια πανηγύρη. Ο θάνατος και η μετάσταση της Παναγίας μας, προοικονομεί και τη δική μας πορεία. Τον θάνατο και τη δική μας ανάσταση κατά τη Δευτέρα του Χριστού Παρουσία. Ακόμα την προσδοκία μας για την ένταξή μας μαζί με αυτήν στην Αιώνια Βασιλεία. Παρόλο που βρίσκεται στα ουράνια «τον κόσμον ου κατέλιπε». Αφουγκράζεται τον νόνο, τη θλίψη και τις προσευχές όσων την επικαλούνται με πίστη θερμή και ως μητέρα στοργική ανταποκρίνεται σε αυτές. Γι' αυτό και η αγάπη των ορθόδοξων χριστιανών έχει ανεγείρει στον τόπο μας τόσους πολλούς ναούς και μονές στη Χάρη της. Είναι αντίδωρα της δικής της αντίληψης και προστάσιας.